

Uchwała Nr XVII/128/2020
Rady Gminy Belsk Duży
z dnia 14 kwietnia 2020 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Kierownika Samodzielnego Publicznego
Zakładu Opieki Zdrowotnej „BELMED” w Belsku Dużym**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r. (t. j. Dz. U. z 2019 r., poz. 506 z późn. zm.) w związku z art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256), po zapoznaniu się z ustaleniami Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Gminy Belsk Duży uchwala, co następuje:

§1

Uznaje się za bezzasadną skargę pana ██████████ na działalność Kierownika Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „BELMED” w Belsku Dużym w zakresie zarządzania mieniem ośrodka zdrowia.

§2

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Belsk Duży do powiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi, poprzez przesłanie odpisu niniejszej uchwały.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie:

W dniu 4 lutego 2020 roku do Urzędu Gminy wpłynęła skarga pana [REDAKTOWANE] na Kierownika Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „BELMED” w przedmiocie zarządzania mieniem ośrodka.

Skarga została przekazana Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Belsk Duży celem dokonania weryfikacji jej ewentualnej zasadności i przedstawienia stanowiska Radzie. Komisja po zapoznaniu się z treścią skargi, wyjaśnieniami Kierownika zarekomendowała uznanie skargi za bezzasadną.

Skarżący w swoim piśmie podnosi następujące argumenty: *„schody wejściowe i klatka schodowa są zabłocone i śliskie”* kontynuując, iż taka sytuacja pojawiła się *„w momencie wynajęcia mieszkań osobom spoza personelu medycznego”*. Z wyjaśnień uzyskanych od Kierownika wynika, iż to skarżący pełniąc funkcję kierownika ośrodka ustalił system sprzątnięcia schodów wejściowych i klatki schodowej, na który do tej pory nie wpłynęły żadne uwagi. Ponadto, obecny Kierownik wyjaśnił, iż pozostali lokatorzy nie zgłaszali podobnych zastrzeżeń. W związku z brakiem wskazania w skardze innych zdarzeń, z których wynikałaby nieprawidłowości w zarządzaniu ośrodkiem, Komisja przyjęła, iż wspomniane powyżej zajście miało charakter incydentalny. Ponadto związane ono było z pracami remontowymi w lokalach mieszkalnych i aktualną pogodą, na którą Kierownik ośrodka zdrowia nie ma wpływu.

Kolejnym argumentem użytym przez skarżącego jest zastawienie podwórka *„ustawionymi w nieładzie samochodami osób odwiedzających nowych lokatorów i samochodami personelu medycznego niezamieszkującego na terenie budynku”*. W opinii Komisji Skarg, Wniosków i Petycji zasadne jest parkowanie przez pracowników ośrodka na terenie podwórka, aby na parkingu przed ośrodkiem były miejsca postojowe dla pacjentów, którzy przyjeżdżają do ośrodka własnymi samochodami, a są w różnej kondycji zdrowotnej i fizycznej. Komisja nie podzieliła stanowiska skarżącego, iż odwiedzający lokatorów nie mają prawa korzystać z parkingu na podwórku, z przyczyny jak w przypadku personelu ośrodka. Kwestia oceny kultury kierowców pozostawiających auta na podwórku ośrodka nie leży w kompetencji ani Komisji Skarg, Wniosków i Petycji ani Rady Gminy.

Podniesiony przez skarżącego zarzut, o celowym *„utrudnianiu korzystania z posesji”* jest nielogiczny w odniesieniu do wcześniej przytoczonych argumentów skarżącego, dotyczących nowych lokatorów. Przyjmując założenie hipotetyczne, iż Kierownik Ośrodka działa celowo, wraz z otrzymaną skargą wpłynęłyby skargi nowych lokatorów. Ponieważ jednak takie skargi się nie pojawiły, trudno uznać zdarzenia przytoczone przez skarżącego za celowe działania na szkodę skarżącego.

W opinii Komisji Skarg, Wniosków i Petycji ton argumentów i insynuacji, kategoryzowanie mieszkańców według wykonywanego zawodu oraz dezawuowanie kogoś, jedynie z powodu, że nie wykonuje zawodu medycznego, świadczy o przesadnie emocjonalnym podejściu do przytoczonych zdarzeń.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji uznała skargę za bezzasadną, ponieważ skarżący skarży się na złe zarządzanie mieniem ośrodka, nie formułując przy tym argumentów i zarzutów merytorycznych. Ponadto trudno obarczyć winą kogokolwiek za aktualną porę roku – deszczową zimę; czy kulturę osobistą mieszkańców, pracowników i użytkowników ośrodka. Wobec tego niemożliwym jest, rozpatrywanie działalności Kierownika przez pryzmat imponderabiliów.

Rada Gminy, podejmując uchwałę kierowała się następującymi ustaleniami:

Organ stanowiący gminy rozpatruje skargi na działania organu wykonawczego tej gminy i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych (art. 18b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym). W celu rozpatrzenia skarg organ stanowiący gminy powołuje komisję skarg, wniosków i petycji.

Zgodnie z art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego, przedmiotem skargi może być w szczególności zaniechanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Weryfikacja treści skargi nie doprowadziła do konstatacji w zakresie celowości uznania wywiedzionych względem Kierownika Ośrodka zarzutów jako zasadnych.

Rada przyjęła powyższe ustalenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji jako własne.

Z powyższych względów Rada uznała skargę za bezzasadną.

Zgodnie z art. 238 § 1 zdanie 2 K.p.a. poucza się Skarżącego o treści art. 239 § 1 K.p.a., stanowiącego, że w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, uznana została za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może, w odpowiedzi na tę skargę, podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.